

Sambands- reyp

FERÐ eftir ferð roynir Dimmalætting at billa føroyingum inn, at Sambandsflokkurin er tann einasti politiski flokkurin, sum hevur skil fyrri figgjarviðurskiftum.

LEYGARDAGIN hevði Dimma eina samrøðu við Peter F. Christiansen, fyrrverandi landsstýrismann og býráðslim, í sambandi við at hann legði frá sær sum formaður í Føroya Val eftir 25 ár. Samrøðan var áhugaverd og hann legði heldur ikki fingrarnar í millum.

FYRRVERANDI landsstýrismaðurin í figgjarmálum segði m.a., at í ringum tíðum eru boð eftir Sambandsflokkinum, men tá tað batnar, velja fólk aftur yvirbjóðingina. Hann nevnið m.a. søguligu landsstýrisskipanina í 1950 millum Sambandsflokkinn og Fólkaflokkinn, ið tá var viðgongdur sjálvstýrisflokkur. Hann sigur, at tá stóð illa til, men at landsstýrið fekk vent gongdina. Harafturat kemur hann við tí pástandi, at orsøkin til verandi figgjarligu trongstöðu eru mongu yvirtøkurnar og blokkstuðulsskipanin.

AT reka fleiri yvirtikin málsøki — skúla-, heilsu- og almannaverkið, postverkið, andveikrafororgina o.a. — kostar sjálvandi heima-stýrinum nakað. Men hesar útreiðslur eru ikki orsök til búskaparligu trongtiðina, vit í lötuni hava.

TAD hevur ikki verið trupult at hava javnvág millum útreiðslur og inntøkur á figgjarlógini. Sjálvt við einum skatta- og avgjaldstrýsti, ið er nógv lægri enn í londum, vit vanligu samanbera okkum við.

HELDUR ikki blokkstuðulin er orsøkin. Støddin á honum verður sett eftir kostnaðargongdini, og hann skuldi ikki minkað í prosentum í mun til tað, danska tilskotið var frammanundan, so tað er ikki har, tað stendur á.

HÖVUÐSORÞÖKIN til búskaparligu trongtiðina er harafturímóti lækkandi fiskaprisir og í ávísu færum minkandi veiða. Tí eru krøv um meiri stuðul — ella afturbering — til fiskivinnuna. Hesin stuðul skal av figgjarlógini, og tá inntøkan ikki veksur, er neyðugt at tátta í og skerja her og har.

HARAFTURAT merkjast nú avleiðingarnar av ov stórum virksemin seinastu 5–6 árin, sum er rindað við øktum lán-tøkum uttanlands. Hesar skulu nú gjaldast aftur og tað merkir minni búskaparligt rásarúm, serliga tá inntøkan ikki veksur.

VENDA vit aftur til »bjarg-ingarlandsstýrið« í 1950, er at siga, at tey átta árin, Sambandsflokkurin og Fólkaflokkurin hálsfevndust úti í Tinganesi, eru nøkur av teimum daprastu í nýggjari føroyskari søgu.

SKIPATALIÐ minkaði. Arbeiðið var ikki til allar hendur. Tískil leitaðu hundræðtals føroyskir sjómenn við íslenskum, norskum, bretskum og týskum trolarum. Hundræðtals føroyskir fiskimenn róðu summar eftir summar út úr teimum grønlandsku firðunum. Hundræðtals — kanska túsundtals — føroyingar arbeiddu á landi í Íslandi — upp á sild og á fiskavirkjum. Alt í alt leitaðu fleiri túsund føroyingar í onnur lond at fáa arbeiði.

MEN hetta segði veljarin nei til á valinum í 1958. Javn-
aðarflokkurin, sum vann stórt, skipaði landsstýrið

saman við Sambandsflokkinum og Sjálvstýrisflokkinum. Nýggjar hugsanir komu í føroyskan vinnu- og sosialpolitikk — og ongantið munnu so stór tøk vera tikin eftir fáum árum. Línubátar og trolarar komu. Verulig gongd kom á flakaskeringina og arbeiðið bleiv til allar hendur.

SIÐAN kundi tænast-vinnan útbyggjast og vit fingu eina tíðarhóskandi almannaskipan, sum tey flestu hava fegnast um higartil. Aftur í 1966 vóru boð eftir Javn-
aðarflokkinum og aftur tá fekk hann búskapin á beint saman við Sambandsflokkinum og Sjálvstýrisflokkinum. Latið sambandsmenn reypa. Men teir hava ikki gjørt tað einsamallir. Hvørki áður — ella í framtíðini.

